

ת"ד 6776/04/21 - מדינת ישראל נגד פליקס אלימלך

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

ת"ד 6776-04-21 מדינת ישראל נ' אלימלך

כבוד השופטת בכירה אטליא וישקין	בפני
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד	בעניין:
	המאשימה
	נגד
פליקס אלימלך ע"י ב"כ עוה"ד	הנאשמים

גזר דין

מדובר בתאונה אשר התרחשה עת חצתה הולכת רגל את הכביש במעבר חצייה מימין לשמאל כיוון נהיגת הנאשם ונפגעה בהיותה ע"ג מעבר החצייה.

להולכת הרגל נגרמה חבלה כמתואר בס' 6 לכתב האישום.

התביעה ביקשה לגזור על הנאשם עונש של פסילה שלא תפחת מ-14 חודש פסילה על תנאי, קנס ומאסר על תנאי מרתיע.

הסנגור ביקש לגזור על הנאשם ענישה כפי רף רשלנות מינימאלי.

מתחם עונשי נע בין 3 חודשי פסילה לבין 18 ח' פסילה, קנס ותנאי.

הצדדים הניחו בפניי תיק החקירה ובו בין השאר דברי הולכת הרגל לפיהם "הדימום במוח עבר, השבר בגולגולת הוא סדק וע"פ הרופא יתאחה עם הזמן כרגע לא מפריע לה. לגבי החוליה לפעמים מפריע לה לפעמים לא, חוץ מזה מצבה בסדר, אמורה לעבור טיפולים עדיין לא מבצעת.

לגבי עמדה עונשית - מבקשת שיחמירו איתו. לטענתה הוא החזיק טלפון ולא שם לב אליה".

הסנגור הפנה לכך שלטעמו מדובר בחבלות ב"רף התחתון של חבלה של ממש".

נתתי דעתי למלוא המסכים הרפואיים המצויים בתיק החקירה, אכן הולכת הרגל שוחררה מביה"ח יומיים לאחר קרות התאונה ללא טיפול קונקרטי ובהמלצה ל-10 ימי חופשת מחלה, בנוסף כעולה מדבריה לנציגת התביעה כפי המצוטט לעיל, אף בחלוף חצי שנה מיום התאונה טרם פנתה לטיפול כלשהוא.

לפיכך הריני קובעת כי יש לקבל עמדת הסנגוריה באשר לחומרת החבלה.

אשר לטענת הולכת הרגל בשיחתה הנ"ל עם התביעה, יקשה עליי לקבל להתייחס בכובד ראש לטענתה לפיה הנאשם אחז בידו במכשיר טלפון נייד, באשר ע"פ מזכרו של רס"ר סעדו - סייר עירוני, "הנפגעת נשאלה ע"י הפרמדיקים אם זוכרת דברים וכו', מסרה שלא זוכרת שפגע בה רכב".

אף בסיכום אשפוז נכתב: "המטופלת איננה זוכרת את פרטי האירוע..."

בחקירתה 3 ימים לאחר התאונה כל שידעה למסור: "באמצע המעבר חצייה מישהו נכנס בי זהו איבדתי את ההכרה לא זוכרת".

כשנשאלה מתי לראשונה בחינה ברכב שפגע בה, ענתה: "לא ראיתי אותו הוא פגע בי, נפלתי וזהו איבדתי את ההכרה".

אשר לקביעת רף הרשלנות, בסרטון ניתן לראות כי הרכב מאט למצב של מהירות זחילה אך לא מבצע עצירה מוחלטת ובשלב זה הולכת הרגל מוסתרת ע"י רכב, הנאשם מודה ביושר לבב ואומר כי לא התבונן לימין, לכיוון הגעת הולכת הרגל, עובר לחצייתה, בכך רף רשלנות בינוני.

נתתי דעתי לוותק נהיגת הנאשם ולהרשעותיו הקודמות, הריני קובעת כי בדין לא החליטה המשטרה על פסילה מנהלית של רישיון נהיגתו.

כמו כן לזכותו של הנאשם הודאת באשמה, חיסכון בזמן שיפוטי ובצורך לזמן העדים ובכלל הנפגעת ומנע ממנה הצורך בשחזור הטראומה.

הנני גוזרת על הנאשם/ת את העונשים הבאים:

קנס

קנס בסך 2000 ₪ או 30 יום מאסר תמורתו.

- תשלום הקנס בתוך 90 ימים.

עליך לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות"
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

פסילה

הנני פוסלת את הנאשם/ת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 100 יום.

ריצוי הפסילה נדחה עד 60 יום.

פסילה על תנאי

הנני פוסלת את הנאשם/ת מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים בבית המשפט המחוזי בלוד.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.